

Dosarul nr. 2r-32/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător P. Păun

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători I. Muruianu, Iu. Cotruță, N. Simciuc

DECIZIE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Vitalie Cepraga,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de
Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova către Vitalie Cepraga cu privire la
încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii din 13 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost restituită cererea de apel depusă de Vitalie Cepraga împotriva hotărârii din 20
mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 30 august 2019, Vitalie Cepraga a declarat apel împotriva hotărârii din 20 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată cu valoare redusă, depusă de Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova către Vitalie Cepraga privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și s-a încasat de la Cepraga Vitalie în beneficiul Uniunii Administratorilor Autorizați din Moldova, suma de 1773 de lei cu titlu de datorie și 270 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Prin încheierea din 13 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost restituit ca depus cu omiterea termenului de declarare a apelului, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

La 06.12.2019, Vitalie Cepraga a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 13.09.2019.

În motivarea recursului a indicat că cererea de apel a fost depusă în termen, iar instanța de apel nu s-a expus cu privire la argumentele apelantului invocate în cererea de apel cu privire la respectarea termenului de depunere a apelului.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel, cu restituirea cauzei în instanța de apel pentru rejudecare.

Verificând prin prisma art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul declarat împotriva încheierii instanței de apel din 13 septembrie 2019, este depus în termen. Încheierea enunțată a fost expediată apelantului-recurent pentru cunoștință la 13.09.2019 (f. d. 45), recursul fiind depus la 06.12.2019, iar date despre recepționarea încheierii contestate la materialele dosarului lipsesc.

Examinând materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Potrivit materialelor cauzei, Vitalie Cefraga, la 30 august 2019, a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe din 20 mai 2019.

Prin încheierea din 13 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel a fost restituită din motiv că a fost depusă tardiv, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, conchide despre restituirea apelului declarat de Vitalie Cefraga, dat fiind faptul că acesta a fost depus în afara termenului legal și ultimul nu a solicitat repunerea în termen pentru depunerea apelului.

În conformitate cu art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin.(1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Din normele de drept citate rezultă că, atât pentru partea care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea care nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. În speță, chiar dacă, după cum atestă materialele dosarului, cauza a fost examinată de instanța de fond, în procedura la cererea cu valoare redusă, iar la materialele dosarului nu se atestă specificarea datei expedierii spre cunoștință a dispozitivului hotărârii apelantului-recurent, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Astfel, analizând materialele dosarului prin prisma argumentelor recursului și a

prevederilor legale, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în concordanță cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Astfel, instanța de recurs constată că hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a fost pronunțată la 20 mai 2019, iar termenul-limită de declarare a apelului a expirat la 19 iunie 2019.

Cu toate acestea, cererea de apel a fost depusă la 30 august 2019, adică cu întârziere de mai mult de 2 luni de zile, însă fără ca să fie solicitată repunerea în termen și fără ca să fie prezentate dovezi pertinente și concludente care să justifice omiterea termenului de depunere a apelului.

În așa fel, Colegiul califică ca neîntemeiate argumentele recursului, precum că apelantului-recurent nu i s-a făcut cunoștință cu dispozitivul hotărârii și, astfel, el consideră că cererea de apel a depus-o în termen, din momentul în care a luat cunoștință cu dispozitivul hotărârii.

Prin urmare, Colegiul denotă că, la caz, instanța de apel corect a conchis că apelantul pe lângă faptul că nu s-a adresat cu cerere privind repunerea în termenul de declarare a apelului, nu a dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen și, ca consecință, a omis termenul de depunere a apelului, pentru a fi repus în termen în conformitate cu art. 116 Cod de procedură civilă, or, apelantul-recurent a fost cunoscut despre litigiul în cauză, fapt ce se confirmă prin depunerea de către acesta a referinței la 11.04.2019. Iar, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât la cererea persoanei cu prezentarea probelor care dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului și care justifică depășirea termenului de procedură.

În cauza SRL Tudor-Comerț vs Moldova, Curtea Europeană a reiterat că articolul 6 §1 nu garantează dreptul la apel asupra unei hotărâri de primă instanță. Cu toate acestea, atunci când dreptul intern prevede un drept la apel, procedura respectivă va fi examinată ca o extensiune a procesului de judecată și, prin urmare, va constitui un drept garantat de articolul 6 din Convenție. La fel, Curtea a constatat că, în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârilor instanțelor de fond, instanța de apel este în drept să limiteze dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde legislației în vigoare.

În speță, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. De altfel, instanța europeană a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut, la caz, ținând cont de obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și în termen.

Având în vedere cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Vitalie Cepraga.

Se menține încheierea din 13 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova către Vitalie Cepraga cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru